

## **A LENINI KOMSZOMOL A SZOCIALISTA HAZA VÉDELMEBEN**

A Szovjetunió Fegyveres Erői harcban születtek. Harcban a Nagy Októberi Szocialista Forradalom vívmányainak védelméért, a földesurak és a burzsoázia ellenforradalma ellen, a beavatkozó imperialisták ellen. A forradalom győzelme után a szovjet kormány békepolitikájának ellenére a külföldi imperialisták összefogtak a belső ellenforradalmi erőkkel, hogy megdöntsék a világ egyhatodán létrejött munkás- és paraszt államot, hogy helyette a földbirtokos-kapitalista rabságot állítsák vissza. Ebben a kemény küzdelemben született meg a Szovjet Hadsereg, melynek alapjait Lenin és Sztálin rakta le.

A Bolsevik Párt, Lenin és Sztálin szervezte és vezette ezt a hadsereget, mely a felszabadult népből sarjadt és, amelynek magvát a szovjet ifjúság alkotja. A szovjet ifjúság a harcok során számtalanszor megmutatta hősiességét, bátorságát, fegyelmezettségét, magasrendű erkölcsi voltát, ami Lenin, Sztálin ügyéhez való határtalan ragaszkodásából ered. A Szovjet Hadsereg az Októberi Forradalom hadserege, új típusú hadsereg, a felszabadult munkások és parasztok hadserege, a Szovjetunió népei közötti testvériség hadserege, amelyet a proletár nemzetköziség szellemében neveltek és amely a béke hadserege, további fejlődésünk záloga.

1918 elején a fiatal szovjet állam fegyveres ereje nagyszámú, de egymástól elkülönült Vörös Gárda egységekből állt. Ezek az egységek nem tudtak volna sikeresen ellenállni a külföldi intervenció és a belső ellenforradalom egyesített nyomásának. A fiatal szovjet köztársaság érdekei megkövetelték a nép fegyveres erejének megteremtését.

Lenin 1918 január 28-án írta alá a munkás-paraszt Vörös Hadsereg létesítéséről szóló rendelet, amely a bölcs lenini előrelátást bizonyította. Röviddel ezután, 1918 február 18-án indította meg támadását az imperialista német hadsereg, hogy a forradalom fővárosát, Petrográdot (mai Leningrád) és Ukrajnát elfoglalva egész Oroszországot gyarmatává tegye. A Párt és a kormány felhívására az ország munkásosztálya lázas ütemben létrehozta a Vörös Hadsereg egységeit. Elkeseredett harcok során ez a hadsereg megállította a német területtrablók előnyomulását Petrográd felé és 1918 február 23-án visszaverték az ellenség csapatait, mely nap egyben a Vörös Hadsereg születésének napja lett.

A Komszomol, amelyet a Szovjetunió Kommunista (Bolsevik) Pártja hozott létre, mindenkor hű segítőtársa, harci tartaléka volt a pártnak, mind a polgárháború, mind a békés építő munka, mind a Nagy Honvédő Háború éveiben. A Bolsevik Párt már 1917-ben megalakította a Munkás-ifjúsági Szövetséget. A fiatal szovjet hazafiak Lenin, Sztálin Pártjához híven harcoltak a Petrográd felé nyomuló németek ellen, a belső ellenforradalom, a fehérgárdisták és más külföldi imperialista csapatok ellen.





Lenin a III. Komszomol küldöttei között

P. Belouszova műve.

Mivel a Komszomol nehéz időkben született, minden erejét egy cél-  
nak rendelte alá: segíteni a Pártot, a népet, a Nagy Októberi Szocialista  
Forradalom elért sikereinek védelmében. Oroszország forradalmi ifjúsá-  
gának első kongresszusa esküvel fogadta a szovjet hatalom védelmét.

A Komszomol legjobb fiait küldte a frontokra, a politikai munkások  
tanfolyamaira, a katonai és parancsnoki iskolákba. Ha pedig a frontokon  
nagyon súlyos volt a helyzet, akkor a Komszomol Összoroszországi Sző-  
vetségét mozgósította.



Az intervencionista hadseregek, a Kolcsák, Djenikin, Judenics, Wrangel-bandák elleni harcban mindenütt ott voltak a bolsevikok mellett a komszomolisták. Az ifjúság forradalmi lendülete, az, hogy valamennyien harcolni akartak menni, olyan nagyméretű volt, hogy pl. 1920-ban a lengyel frontra való özönlés egyes komszomol-szervezetek és vezetőségeik teljes megszűnését jelentette volna, ezért a Komszomol Központi Bizottsága kénytelen volt megfíltani a kormányzósági bizottságnak a helyi mozgósításokat.

A hadseregben szolgáló komszomolisták és ifjak a hősiesség és szívság csodáit művelték. Teljes öntudattal mentek a legveszélyesebb helyekre, mert tudták, hogy most a legfontosabb feladat: a Pártnak és a népnek segíteni az imperialista ellenség megsemmisítésében. A komszomolistákból a polgárháború éveiben igen sok parancsnok és politikai munkatárs került ki.

Azoknak az érdemeknek elismeréséül, amelyeket a komszomolisták a polgárháborúban szereztek, 1928-ban a Szovjet Hadsereg 10. évfordulóján a Komszomol a legmagasabb forradalmi kitüntetéssel, a Vörös Zászló renddel tüntették ki. Ekkor a Komszomol VIII. Kongresszusa megfogadta, hogy méltók lesznek a Vörös Zászló-rendre és a Vörös Hadsereg zászlóira, a Vörös Flotta lobogóira új dicsőséget fognak hozni, tevékenyen kiveszik részüket a szocializmus építésében.

A polgárháború befejeztével a Komszomol az éhség, a nyomor közepe is ott állt a Párt mellett, hozzákezdett a békés építő munkához. Komszomolisták dolgoztak a bolsevikok mellett, a vízzel elárasztott bányák, a lerombolt és kifosztott gyárak helyreállításán, nagy segítséget nyújtottak a falusi osztályharc megvívásában, a szocializmus alapjainak lerakásában falun, az ország szocialista iparosításában, a sztálini 5 éves tervek sikeres megvalósításában.

A Komszomol a béke éveiben is állandóan erősítette a szovjet ifjúság és a hadsereg kapcsolatait, mert életcéljának tartja, hogy megvédje hazáját, ha ke'l fegyverrel a kezében is. Védnökséget vállalt a Komszomol a hadsereg legfontosabb fegyvernemei felett.

1921 tavaszán a Párt X. Kongresszusa elhatározta a háború alatt meggyengült Vörös Flotta újjászervezését, megerősítését. A Párt mozgósította erre a célra a kommunista tengerészeket, majd később a Komszomol is beküldte 2300 legjobb fiát a Flottába. A Komszomol 10 éven át a szocialista építőmunka élharcosait adta a Vörös Flottának, akik találékonyságukkal, tanulásukkal, kimeríthetetlen energiájukkal a Szovjet-unió Forradalmi Haditanácsának elismerését érdemelték ki a Vörös Flotta építésében elért érdemeikért.

Jelentős szerepet játszott a Komszomol a Vörös Hadsereg Légierőjének kifejlesztésében is. 1931-ben a Komszomol védnökséget vállalt a légierők felett is. Komszomol jelszava lett: „Komszomol — repülőgépre!” Ezzel egyidejűleg a legjobb kádereket küldték be a Légierőkhöz, népszerűsítették az aviatikát, létrehozták a repülő klubokat, tömegsporttá fejlesztették ki a repülést. A komszomolisták ezreit képezték ki anélkül, hogy azokat kivonták volna a termelő munkából.

A Komszomol kifejlesztette és tömegméretekben kiszélesítette a honvédelmi sportokat: az ejtőernyős sportot, a vitorlázó repülést, a lövészetet,





Ifjú gárda

a „Munkára, harcra kész”-mozgalmat, a testkultúrát, a szovjet fizikai nevelés alapját; a katonai jellegű versenyeket: a futó, gyalogló-versenyeket, küzdő játékokat, turisztikát, sziklamászást, sísportot.



A Komszomol létszáma a Szovjet Hadseregben állandóan emelkedett. 1938-ban a repülőknél, a páncélosoknál, a gépesített osztagokban, a haditengerészetben minden harmadik harcos komszomolista volt. A Párt utasítására elsajátították a katonai tudást, a haditechnikát, a fegyelmezett katona mintaképei voltak. Vorosilov elvtárs szerint a Szovjetunió honvédelmének aranyalapját képezték.

1941 június 22-én Hitler hordái hadüzenet nélkül betörték a Szovjetunió területére. A Párt és Sztálin elvtárs az egész szovjet népet harcba szólította a területtrablók ellen, a Nagy Honvédő Háborúba. Már a háború első három hónapjában többszázezer komszomolista jelentkezett a Komszomol hadibizottságainál, hogy irányítsák őket a frontra. A háború első hónapjaiban megmutatkozott már az ifjúság forradalmi ereje, harci elszánt-sága. Michail Zsukov, Pjotr Charitonov és Sztjepán Zdorovcev komszomolista repülők, amikor lőszerük kifogyott, az ellenséges gépnek nekirepülve semmisítették meg azokat és ezzel elsőnek kapták meg a Szovjetunió Hőse kitüntetést. Nikoláj Gasztello fiatal szovjet repülő lángoló repülőgépét egy német benzinszállító és harckocsi-oszlopnak vezette neki. Ezeknek a hőstetteknek számtalan példáját sorolhatnánk fel, melyeknek gyökerei az izzó szovjet hazafiságban, ügyük igazának tudatában találhatók meg.

Moszkva védelmében, 1941-ben a Volokalamszki országút mentén Vaszilij Klocskov politikai megbízott vezetése alatt álló 28 gárdista több mint 4 órás harcban tartotta fel a német páncélosok előnyomulását, óriási kárt okozva az ellenségnek. Szevasztopol védelmében Ludmila Pavlicsenko komszomolista leány egymaga 309 fasisztát lőtt le. Ugyanitt Nina Onyilova géppuskásnő a vele harcolók állítása szerint legalább 2000 németet semmisített meg. A sztálingrádi utcai harcokban egyedül Vaszilij Zajcev komszomolista lövész, a Szovjetunió Hőse 242. németet lőtt le.

A sztálingrádi harcok története eddig még soha nem látott hőstettek története. A hősiesség mindennapivá vált, tömegjelenség lett. A város falainál és az utcákban komszomolista tüzérek és a 62. hadsereg páncéltörői 334 páncélost lőttek ki. Iván Bobrik szakaszvezető egy kilőtt német páncélosba bújva, onnan 14 napig irányította a szovjet tüzéség tüzt. Iván Szuchanov komszomolista állandó tüzéségi és aknatűz közepette egyetlen ágyúval, egyedül harcolt 30 német páncélos ellen. A több mint két hónapig tartó utcai harcokban többszázezer német esett el, 800 ellenséges páncélost és több mint 1000 német repülőgépet semmisítettek meg. A sztálingrádi ifjúság óriási segítséget nyújtott a frontnak. Nemcsak fegyverrel kezükben, közvetlenül harcoltak a fasiszta csapatok ellen, hanem sok-százezer komszomolista ifjú és leány az ellenség tüzének kiteve magát, építette az erősítéseket. Beférkőztek a németek által megszállt épületekbe, tönkretettek német összeköttetési vonalakat, felrobbantottak lőszer-raktárakat. A komszomolisták a döntő harcok idején Sztálingrád egyik külvárosában gyűltek össze és megesküdtek, hogy: „Míg ereinkben vér folyik és míg lélegzeni fogunk, bátran és kitartóan harcolunk az ellenség ellen szent földünkért, Sztálingrádért!”



Csujkov tábornok a 62. hadsereg parancsnoka a következőket írta:

„A komszomolisták fantasztikus rettenthetetlenséggel és bátorsággal a győzelem nevében a történelemben még soha nem látott hőstetteket hajtottak végre. Nagyszerűen segítettek a Szovjet Hadsereget Sztálin városának védelmében, és nagy mértékben kivették részüket azokból a hadi sikerekből, amelyekről ma az egész világ beszél. Utódaink sohasem fogják elfelejteni a komszomolisták bátorságát és mesébe illő szilárd magatartását Sztálingrád falainál.“

Sztálingrád védelméért több száz komszomolista kapta meg a Szovjetunió Hőse kitüntetését, több mint 7.600-at különféle érdemrendekkel tüntettek ki és tízezerszámra kapták meg a „Sztálingrád védelméért“ elnevezésű emlékérmét.

A Honvédő Háború idején a komszomolisták személyes példamutatásával, a harcosok szovjet hazafiságra való nevelésével, azzal, hogy az ifjúságnak megmagyarázták, a háború igazságos voltát, lelkesítették őket és elősegítették az ország és a nép mielőbbi felszabadulását. A hadsereg hősi harcait nagyban segítette a Párt irányítása alatt a Komszomol által végzett munka az ellenség hátában. A partizánmozgalomban, melynek szervezője a Párt volt, ott volt a Komszomol is.

A németek által megszállt területeken a Komszomol vezető szervei mindenütt továbbra is működtek, fermészetesen földalatti szervezkedés formájában. A háború első időszakában Ukrajna elfoglalt részében 213 városi és járási Komszomol Bizottság és 268 földalatti Komszomol szervezet működött. A hős fehérorosz partizánok között 150 000 ifjú és leány működött, akik közül 53.000 komszomolista volt. Sok olyan partizánkülönítmény volt, amely tisztán komszomolistákból állt. A komszomolisták működését jelezte az ellenséges vonatok és hidak felrobbantása. A partizáncsoportok az ellenség hátában mindenütt aktív haditevékenységet fejtettek ki. A komszomolista partizánok vállalták a legvadabb büntetőakciók és állati kínzások sorozatait. A partizán hadjárat minden nehézségét kitartással és bátorsággal viselték. Soraikból olyan hősök emelkedtek ki, mint Zója, Csajkina és Csekalin, akik haláluk után megkapták a Szovjetunió Hőse kitüntetését.

A komszomolisták és az ifjúság a Nagy Honvédő Háború során a szovjet hadsereg minden katonájával és tisztjével együtt nemcsak hallatlan hősiességet és bátorságot tanúsítottak, hanem állandóan fokozták katonai tudásukat, mesterei lettek a hadviselésnek, pompásan megtanultak bánni a legmodernebb fegyverekkel. Soraikból olyan hősök emelkedtek ki, mint Matroszov, Pokriskin, Kozsedub.



Ifjú gárda





Mit ír a „Komszomolszkaja Pravda“ új száma?

A rajmegbízott a szovjet gárdistáknak felolvas a nyári kihelyezés gyakorlatainak szünetében

A Komszomol betöltötte feladatát, melyet a Bolsevik Párt állított eléje a Honvédő Háború első időszakától kezdve. Élére állt az ifjúság hazafias törekvéseinek és ezt a győzelem kivívásának érdekébe állította be. A Lenini Komszomol a Szovjetúniónak a hitleri Németország elleni Honvédő Háborúja alatt tanúsított szolgálataiért, továbbá azért a nevelő munkáért, amelyet a szovjet ifjúság körében a haza iránti szeretet szellemében kifejtett, — kitüntették a Lenin-renddel.

A Lenini Komszomol a Nagy Honvédő Háború győzelmes befejezése után tovább harcol a termelés frontján az új ötéves terv sikeres befejezéséért, a kommunizmus építéséért. Szorosabbra vonja azokat a bensőséges kapcsolatokat, amelyek a Szovjet Hadsereghez fűzik. A komszomolisták a hadseregben szüntelenül fokozzák katonai és politikai tudásukat, hogy ezzel továbbra is erősítsék a legyőzhetetlen Szovjet Hadsereget, a Szovjetúnió védelmi képességét.

A Komszomol neveltjeinek példája nyomán határozta el a magyar ifjúság, hogy Pártunk vezérének: Rákosi Mátyás elvtársnak és Farkas Mihály elvtársnak felhívására az ifjúság legjobbjait küldi Néphadseregünk soraiba és mindennapi munkájában is erősíti Néphadseregünket, a békéért folytatott harc éles fegyverét.

A Komszomol példáján tanulta meg a magyar ifjúság: hogyan fejezze ki szeretetét és ragaszkodását Sztálin elvtárs, a Párt és Rákosi elvtárs iránt.

A magyar ifjúság előtt most nem kisebb feladat áll, mint dolgozni a Komszomolhoz hasonló, egységes ifjúsági szervezet megvalósításáért. A Komszomol példájának követése útján lesz ez a szervezet méltóvá arra a megtiszteltetésre, hogy a Párt legjobb segédcsapata, kimeríthetetlen tartaléka és ugyanakkor néphadseregünk fejlődésének egyik legfőbb lendítő ereje legyen. És hogy valóban azzá lesz, arra legfőbb biztosíték szeretett Pártunk, s apánk: Rákosi elvtárs segítsége.